

Min första utställning 2003-08-02

Jag hade aldrig varit på kattutställning, men nu skulle det ske! Med hjälp av min uppfödare och Ann i BK lyckades jag anmäla mina 4,5 månader gamla Maine Coon-syskon, en hane – Titan och en hona – Nimonic. En dubbelbur skulle de ha, och så burskynte så klart.

150x60x60 – men se'n då?!? Tyg införskaffades och symaskinen dammades av. Det tog två dagar att konstruera och sy något som borde fungera. Titan och Nimonic övervakade noga att jag inte slarvade genom att ockupera de olika tygstyckena och högljutt purra om de inte fick någon uppmärksamhet.

Det blev ett premiärdopp för katterna (och mig) i badkaret. Föga populärt... Noga studerade jag sedan utställnings-kom-ihåg-listan i klubbens välkomstmateriel. Fullt lastad hämtades uppfödaren tidigt på lördag morgon. Att hitta rätt var inget problem. Vägbeskrivning och karta var tydliga. Utanför lokalen fanns gott om plats för att stanna till och lasta ur. Två köer ringlade sig fram mot veterinärincheckningen, men väntetiden var inte särskilt lång. Redan i kön blev stamtavla, vaccinationer och chipmärkning kontrollerat. Jag var lite orolig eftersom Titan klöst Nimonic i örat några dagar tidigare. Dock hade jag behandlat infektionen med antiseptisk lösning, vilket gett resultat. Vidare till monterfördelningen – snabbt och enkelt!

Burskyntemontering...svettigt värre... Det passade perfekt, men alla nitiskt påsydda knytband tog en hel del tid att få på plats. Under bänken fanns bra med stuvutrymme så att man slapp belamra gången. Veteranerna hade tagit med bord och stolar att ställa upp längs väggarna. Några burar utrustades med hylla där katterna genast gick och lade sig, förutom de katter som lade sig i kattsandlådan... Andra burar hade hylla utanför så att katten kunde placeras där för en sista ansning. Titan var nyfiken och lade sig mitt i buren för att titta på allt spännande runt omkring. Nimonic smet undan och lade sig bakom en skiljevägg som jag sytt för just detta ändamål.

Knappt var katterna på plats så började bedömningarna. Mina katter skulle upp för olika domare eftersom de ställs i olika färggrupper. (Numera ställs de dock i samma grupp) En snabb titt i katalogen gav vid handen att de skulle bedömas ungefär samtidigt. Oj, oj, oj, vad stressad jag blev! Som tur var tog domarna väldigt olika tid på sig, varför avståndet ökade. Sedan hände ju det som jag inte hade räknat med. Nimonic blev Ex1 och gick vidare. Jag som tänkt att jag skulle kunna gå runt i lugn och ro och lära mig hur allt fungerar! Trots att jag noga läst på hur bedömningen går till hann jag inte riktigt med i svängarna. Plötsligt kommer en för mig främmande person fram och säger: - Din katt är uppe! Vad?!? Jag förstod ingenting! Uppfödaren hade varit uppmärksam och burit fram Nimonic som knep både BIV och NOM. Nästa gång hade det också varit trevligt med en läslig bedömning... Tack vare Nimonics och halvbror Ciscos fina resultat blev dessutom mamma Cinderella Bästa Avelshona.

Det blev en oerhört intensiv, men trevlig, dag för oss. Alla människor var hjälpsamma och dessutom på gott humör. Jag kände mig både välkommen och väl omhändertagen. Behöver jag säga att det kommer att bli fler utställningar för vår del?!?

//Elise